UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum tam quadragesimales: q[uam] de sanctis

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Dominica. iij. xl. de impedimentis confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69837

Visual Library

lio ſuo: in cruce exiſtenti et dicebat. Fili viuunt ne lachryme iſte. Tunc ille q̄ expectabat cōpūctus corde ꝓie-cit ſe ſtatim ad pedes eius cuꝫ lachri-mis ⁊ veniā petijt narrās illud qȱ fa-ctū erat: qȱ ille orans videbat. Et ſta-tim grās agens deo deuotus ⁊ marie regratiabatur de tāta tantaqꝫ viſiōe ⁊ eiuſdem confirmatione.

¶ Dñica. iij. quadrageſime. De im-pedimentis confeſſionis.

ERat ieſꝰ eij-ciens demonium: ⁊ illȱ erat mutū Lu. xi. ¶ Re-citat euangeliſta hodie Qȱ xp̄o oblatꝰ eſt q̄dā mutus. q̄ a diabolo erat ſuffocatus vt loq̄ nō poſſet. Xp̄s aūt ip̄m liberauit: loq̄laꝫ ei reſtituēs. Cūqꝫ eieciſſet de-moniuꝫ locutꝰ eſt ip̄e mutꝰ. Et exſtu-pore tanti miraculi: admirate ſūt tur-be. Scd̄m Nico. de lyra: dicit̄ demo-niuꝫ mutū nō formaliter; ſꝫ effectiue tm̄. Ad cuius intellectū: ꝯſideranduꝫ ꝙ natura corꝑalis obedit ſpūali ad motū localē. Voces auteꝫ ſignificati-ue formant̄ ꝑ motū lingue ⁊ labioꝝ ⁊ alioꝝ inſtrumentoꝝ naturalium. Et ideo q̄ꝛ demon ꝓ ſua voluntate pōt iſta localit̄ mouere: pōt ꝑ linguā hoīs diuerſa ꝟba formare: et ſic arreptitij aliq̄n loquunt̄ idioma eis ignotuꝫ ſi-cut purus laycꝰ latinū. Et hoc eſt ma-nifeſtum ſignū ꝙ ſic loquēs demonia-cus eſt: q̄ꝛ talis locutio non poteſt ꝓ-cedere niſi ab aliquo intellectu. Et iȱ cuꝫ non ꝓcedat ab intellectu hoīs tale idioma ignorātis: ſequit̄ ꝙ ꝓce-dat ab intellectu angeli: vel demonis linguā ſic mouentis: ⁊ ſicut demō pōt mouere linguā ad loquendū idioma incognitum: ita pōt impedire linguā ne moueatur ad loquendū idioma co-gnitum: ⁊ ſic reddit hominē mutum. Talis aūt erat iſte mutus a xp̄o ſana-tus hodie: ⁊ admirate ſunt turbe vi-dētes diuinā ꝟtutem. Quidaꝫ aūt ex eis dixerūt. In beelzebub ꝑ̄ncipe de-monioꝝ eijcit demonia. ſm̄ Nico. ſu-ꝑ Mat. ix. c. Odium et inuidia faciūt interp̄tari facta in deteriorē ꝑtem et peruerti iudicia. iuxta illud Phi. i. Rheto. Amor ⁊ odiū ſepe faciūt iudi-ciū non coḡſcere Phariſei odiebant xp̄m: q̄ꝛ eoꝝ vitia acriter arguebat. Iȱ miracula ab ip̄o facta diuina ꝟtu-te: dicebāt facta arte magica. Eodeꝫ mō expulſionē demonum factā ꝑ xp̄ꝫ dicebāt factā ꝑ demoneꝫ: q̄ꝛ volebāt ꝙ xp̄s hr̄et aliquē demoné ſuꝑiorem quē vocabant beelzebub ſibi familia-rē. Et ſic demones inferiores de cor-ꝑibus obſeſſis eijciebat ꝑ illuꝫ. Et a-lij tentātes eū: ſignū de celo q̄rebant ab eo. Et rō eſt ſm̄ glo. q̄ꝛ aliqui ꝺ ce-lo ſigna q̄rebant: q̄ꝛ miracula xp̄i re-putabant praua: eo ꝙ erant circa in-feriora: vt pote circa ſanitates corpo-ruꝫ: q̄rebant ſigna fieri circa corpora celeſtia: ſicut tp̄e Joſue ſol ſtetit im-mobilis ad ſpaciū vnius diei Joſue. x. Et de māna. Et de igne. Ipſe aūt vt vidit cogitatōes eoꝝ dixit. Videt oīa Ad heb. iiij. Om̄ia em̄ nuda et apta ſunt oculis eiꝰ Job. xlij. Scio: q̄ꝛ oīa potes ⁊ nulla te latet cogitatio. ⁊ p̄s. Dn̄s ſcit cog. hoīm. Sixtus pithago-ricus. Cogitatio hoīs deū nō latet ideo cogitatio tua pura ſit ab omni peccato. di. xxxij. c. Erubeſcant. Se-cretorum cognitor et iudex eſt deus. Sequitur. Omne regnum in ſeipſum diuiſum deſolabitur: et domus ſupra domum cadet Tullius in lib. de ami-citia. Que domus tam ſtabilis que ciuitas tam firma: que non odijs fun-ditus poſſit euerti. Practica. O Ia-nua. O parma. O Viterbiū. O Aſcu-lū: O Bononia. O Placētia. Non im-merito. Q̄ꝛ vt dicit Lacten. in. i. c. iij Quicq̄d diuiſionē capit interitum ca-piat neceſſe eſt. Dum hec diceret. Ex-tollēs vocē quedā mlier. ſ. ſctā Mar-cella famula btē Marthe ſororis La-zari dixit. Btūs vēter q̄ te portauit: matrē beatificat ⁊ laudat ex filio. O

vere btūs q̄ tm̄ theſauꝝ portauit. O q̄ felix es Maria ſup oēs Euā Re- beccā. Heſter. Judith. Abigail. Lu. x. Beatā me dicēt oēs gn̄atiōes. Sarraceni ⁊ Turci bn̄dicūt ꝟginē ⁊ ipā adorant in tēplis ſuis: ⁊ puniūt ipā vitupantes. vt dr̄ in alcorano. Gentiles laudāt. Ouid. poeta. Sybille. Uirgilius in ſuo poemate: in Egloga. iiij. Ultima cumei venit iā carminis etas Magnꝰ ab integro ſeculoꝝ naſcitur ordo. Jam redit ⁊ ꝟgo redeūt ſaturnia regna. Jam noua progenies celo dimittitur alto. Tu modo naſcenti puero: q̄ ferrea primuꝫ. Deſine ac toto ſurget gens aurea mūdo. Jlle. At ille rn̄dit. Quinimo beati q̄ audiunt ꝟbum dei ⁊ cuſtodiūt illud Slo. Non ſolū illa q̄ me portauit beata eſt: ſed etiā q̄ audiunt ꝟbū dei corde credentes ⁊ ope adimplentes. Applica euā geliū. De impedimētis ꝯfeſſiōis erit ſermo noſter. Jn quo quinqꝫ impedimenta ſunt videnda in p̄nti.

Primū dr̄ pudor ꝑpalandi.

Scd̄m dr̄ timor reciduandi.

Terciū dr̄ amor fouendi.

Quartū dr̄ ſpes diu viuendi.

Quintū dr̄ ardor delectandi.

Primum dicitur. ⁊c̄. Sed pro maiori noticia notandū eſt ſm Damaſ. in. ij. ſententiaꝝ ſuaꝝ. ⁊ philo. in. ij. ⁊. iiij. Ethi. q ꝟecundia eſt timor pro turpi actu. Qn̄ em̄ pſona ꝯmittit illicita: ⁊ facit qđ nō debuit reſultat ei erubeſcentia ⁊ puſillanimitas quedā: q̄ fecit qđ non debuit: ſcꝫ malū. Figurat̄ autēꝫ hoc Gene. iij. de Adā. Qui poſt q̄ peccauit abſcōdit ſe pre confuſiōe ſub ficu: et fecit ſibi brachas. A domino vocatus. Adam vbi es? Reſpondit vocem tuam audiui et abſcondi me: eo q nudus eſſem. Cui dominus Quis indicauit tibi q nudus eſſes: niſi quia comediſti de ligno de quo precepi tibi ne comederes et comediſti. Moraliter. Quid per adam in rerū natura figuratur. Uere peccator qui ante peccatum non erubeſcit: q̄ non fecit cauſam quare. Ubi dicit Albertus. ſuper Lucam. Qđ virtuoſis et bonis non poteſt eſſe verecūdia conſūmata. Et hoc totum: quia non agit turpia: ſed bene in vitioſo ⁊ peccatore. Q̄ vt dicit phus. ij. Metha. Oīe malum erubiſcibile: et a peccato proceſſit erubeſcentia. Et pctō nō exn̄te nō eſſet in mūdo verecundia. Ad ꝓpoſitū. Ex pctō igitur proceſſit verecundia. Et quāto plus pctm̄ eſt maius tanto maior eſt verecundia: ⁊ plus homo timet illud: confiteri: vadunt ad confeſſionēꝫ ſicut anguis ad incantatorem. Dyabolus autem hoc ſciens: aduemente confeſſione vtitur hac pro potiſſimo remedio vt hominem impediat ab hoc ſacramento confeſſionis. Conatur ponere hanc verecundiam in mente pctōris: vt ſic ab ea deſiſtat. Un̄ Gre. lib. mora. Cū in graui pctō labitur hō ſuadet ei dyabolus: ne peniteat: ne confiteatur. Hoc impedimento īpedit linguam ſodomite: qui cū pueris rē turpē agit. O nature deſtructor. Jmpeditur ille qui cum vxore non agit ꝑ rectam lineam. Jmpeditur qui cum beſtijs rem agit turpē. O beſtia deterior: quia dixit peccator infra ſe. Quomodo potero dicere tot mala patri ſpūali. Unđ demon vtitur tali impedimento. Exemplo patet in vitis patrū de illo patre qui reppit demonem in eccl'ia tēpore quadrageſime a quo q̄ſiuit qđ ibi ageret. Reſpondit. Uolo reſtituere male ablata. Que ſunt hec. Jnfra annū aufero verecundiā: qua amiſſa perſona cōmittit omnia crimina: ſed tp̄e quadrageſime ipſam reſtituo ne pctōr audeat dicere pctā ſua. Contra hoc tria remedia.

Primum eſt conſideratio naturalis rationis.

Scd̄m eſt contemplatio diuine intuitionis.

Terciū ē ꝯpatio future ꝯfuſionis.

Primum eſt. ⁊c̄. Debet enim homo ingredi ſecretū proprie cōſcientie et

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dicere infra ſe. O pctõꝛ quis es ? O
ſceleſtiſſime. O infamis an nõ erubu
iſti agere tot ⁊ tãta coꝛam deo:⁊ nũc
erubeſcis illa confiteri. Uñ Berñ. de
hoc ſup Cañ. O nimia hominũ infa-
mia. pudet ablui ⁊ non pudet inqna-
ri. pudet ſoꝛdes abſtergere. ⁊ non pu
det ſoꝛdes contrahere. O quot ſunt q̃
peccata terribilia ⁊ inhoneſta facere
non erubeſcũt. ⁊ verecundant illa di-
cere in cõfeſſione. De his glioſe Au-
guſt. in expoſitione pſalmoꝝ. Sũt ml'-
ti quos peccare nõ pudet. agere peni
tentiam pudet. De ipſo vulnere non
erubeſcis. ⁊ de ligatura vulneris eru
beſcis. Curre ad medicum ⁊ dic ei.
Iniq̃tatẽ meam ego agnoſco: ⁊ pctm̃
meum ꝯtra me eſt ſemp. qꝛ ſolus ſine
peccato es. Ille. hoc eſt pͥmũ remedi
um ꝯtra impedimentum verecundie.
¶ Scðm eſt. ⁊c. Una maxima eſt in
theologia. Qð deus nouit om̃ia pctã
nr̃a. Non debet peccatoꝛ erubeſcere
dicere facta ſua illi q̃ locũ tenet illi⁹
q̃ om̃ia cognoſcit. Ad heb. iiij. Om̃ia
em̃ nuda ⁊ apta ſũt oculis ei⁹. In p̃s.
xxxix. Dñs ſcit cogitatiões hoim̃. In
p̃s. cxxv. Impfectuꝫ meũ vi. ocu. tui.
Iob. xlij. Scio ꝙ om̃ia potes ⁊ nulla
re latet cogitatio Señ. Quid pdeſt
homini aliq̃d eſſe ſecretum cũ nihil
deo ſit clauſum. Et diſ. xxxij. c. erube
ſcant. Secretoꝝ cognitoꝛ ⁊ iudex eſt
deus. Ouid. xxiiij. Meth. Aſpiciunt
oculi ſuperi moꝛtalia iuſtis. O pctõꝛ
peccata tua ſũt nota. Exẽplo pꝫ d' ab
bate Paphũtio. q̃ ad Thaidẽꝫ mere-
tricem pͥrexit in alexãdriã. fingẽs ſe
eſſe mercatoꝛeꝫ. ⁊ ipam inuitauit ad
turpẽ actũ. Cũqꝫ ad ſcðam ⁊ terciaꝫ
camerã puenisſent tandem ipm ꝯdu
xit ad locũ oim ſecretioꝛẽ. Poſſimus
inquit Paphuntius videri. Rñdit.
Niſi nos deus videat. alius nõ videt
Credis inquit a deo videri. Immo.
Heu filia ꝙtum debemus erubeſce-
re corã deo: ſi erubeſcim⁹ corã hoib⁹
Compuncta ⁊ lachꝛymis plena acce
ptis rebus ſuis que erant precio qua

dringentaꝝ libꝛarũ in medio ciuita-
tis oia cõſũpſit inuitans iuuenes ad
actuꝫ illuꝫ. Sãctus dei ipſã concluſit
in quodã loco: ſigillãs plũbo p annos
tres in penitentia. Ad ppoſituꝫ. Nõ
erubeſcas ꝯſiteri mala tua: qꝛ deo ſũt
aperta ⁊ nota. nec alius ſcit ea niſi ſo
lus deus et confeſſoꝛ tuus q̃ eſt vica
rius xpi in terra. Ubi dicit Tho. in
iiij. di. xxi. Qð i nullo caſu põt ſacer
dos reuelare confeſſionem. ⁊ põt pre
ceptuꝫ et iuramentuꝫ accipere ſe ne-
ſcire illa q̃ ſũt habita in confeſſione.
Qꝛ ignoꝛat illa vt hõ. lꝫ ea habeat vt
vicarius xpi. ¶ Tertiũ dicit̃ ⁊c̃. Dꝫ
em̃ cõparare cõfeſſionẽ quã patit̃ cõ
fitendo: ⁊ quã paſſur⁹ eſt in extremo
iudicio coꝛaꝫ toto mundo. Uñ dñs p
Naum. iij. Reuelabo pudẽda tua in
facie tua: ⁊ oñdaꝫ in gentibus nudi-
tatẽ tuã. Et Iob. xx. Reuelabunt celi
iniq̃tatẽ eius ⁊ ꝯſurget terra aduerſ⁹
eũ. et manifeſtuꝫ erit pctm̃ illi⁹. Ille.
Qñ veniet dies illa oia erunt apta et
nuda. corã toto mũdo. In vitis patrũ
legit̃ de illo ſancto patre q̃ videns di
ſcipulum ridentẽ cachine dixit. O fi
li nu reddituri ſum⁹ rõnẽ in die iudi
cij de oibus peccatis noſtris corã an
gelis: ⁊ ſãctis dei. ⁊ tu rides. Quapro
pter Augu. Cur. erubeſcis confiteri
peccata tua. Peccatoꝛ ſum ſicut ⁊ tu
homo ſuꝫ ſicut ⁊ tu. nihil a me alienũ
cõfiteri ergo o hõ pctõꝛ hoi peccato-
ri. Ille. Quãdo audio aliquem in cõ-
feſſione cõpatioꝛ ei. qꝛ poſſum erra-
re ſicut ille: ⁊ plus Ex hoc permiſſus
eſt Petrus cadere in peccatis vt com
pateretur alijs. Uade ergo ad confeſ
ſionẽ non detentus a verecundia De
pe. di. v. c. Conſiderer. Cautus ſit pe
nitens. ne verecũdia ductus diuidat
apud ſe confeſſionem vt diuerſis ve-
lit diuerſis ſacerdotibus manifeſta-
re. Quidaꝫ enim vni celant que alijs
manifeſtanda reſeruant: ꝙ eſt ſe lau
dare et ad hypocriſim tendere ⁊ ſem
per venia carere. ad quaꝫ fruſtra pu
tant peruenire. Ille.

¶Secundum dicitur.&c. Contingit
enim ſepe q homo de vno et eodem
peccato ſepe confeſſus fuit iã per.x.
xx.xxx.annos.iterũ atq iterum cadit
in eundem. Cũ aũt venit tempus con
feſſionis:ſuadet ei demon Cur inquit
vis confiteri? Nonne ſcis. q ab illis
non abſtinebis fatue q non dimittes
feminas.non vſuras non odia. Ex hoc
impedimento plures nõ cõfitentur.
Contra hoc tria remedia.
¶Primũ ẽ ſpũalis cõuerſatio
¶Secundũ ẽ corpalis exercitatio
¶Tercium ẽ ſẽſualis cohibitio
¶Primum &c. Vis abſtinere a pecca
tis poſt confeſſionẽ tuã. Inuenias bo
nam ſocietatem.qr eſt cauſa oĩm bono
rum. Vñ ps Cum ſancto ſanctus eris
et cum pũerſo &c. Prouer.xiij. Qui cũ
ſapientibus graditur ſapiens erit:a=
micus ſtultoꝝ ſimilis efficietur . Et.
xxviij.q.i.ſepe maloꝝ conſortia :etiaz
bonos corrumpũt. Sene epla.ix. Ca=
ue obſecro.ne cũ homine malo loqua=
ris Et Aſculanus. Prauos fuge. cũ
bonis conuerſeris a quib9 nil peruer
ſum exoritur . Alexander magn9 nõ
caruit vitio ſodomie propter conuer=
ſationẽ pedagogi ſui Leonidis nico
medis .Salomon propter malam ſo=
cietatẽ mulierũ que cũ ad adorandũ
idola induxerũt deprauatumq ẽ cor
eius.iij. Reg.xi.& Petrus q̃diu fuit
cum apoſtolis fuit bonus.ſed qñ cum
iudeis fuit negauit xpm. Vna ouis
morbida multas corrũpit. Sic vnus
peruerſus totam ſocieatem.vt patet
de iuda.cuz apoſtoli eſſent cũ eo mur
murauerunt oẽs de effuſione vnguen
ti Oui. Morbida facta pecus totum
corrũpit ouile Vñ medici dicũt q pue
ri citius ſuſcipiunt infectũ aerẽ:& ci=
tius inficiũt q̃ ſeues:qr ſũt carne mol
liores Ideo leuius aer in eis imprimi
tur Sic pueri licet boni :ſunt p̃niores
ad malum ſuſcipiendũ. Qr cera tene
ra facili9 ſuſcipit formã ſigili q̃ dura
Unde cauendum eſt ne cũ malis con
uerſetur hiero. ad Demetriam :ſem
per in comitatu tuo ſues feminas ha
beas. Qualis eñi qſq eſt taliũ conſor
tio delectatur Et prouerbioꝝ.cũ ſan=
cto ſanctus eris:& cũ peruerſo peruer
teris. Ad ꝑpoſituz. Teneas bonã ſo=
cietatem ſi vis bene viuere poſt con=
feſſionẽ. ¶Scõm dicitur &c. Nihil eſt
tam ad malũ aliqđ adducens:vt ocio
ſitas. hiero.ad Demet.nihil eſt in ſã
cto ꝑpoſito deterius ocio. Unde xps.
Mat.xx. Quid hic ſtatiſ tota die ocio
ſi. Adam ocioſus permanẽs in para
diſo.fuit ſeductus. Dauid occupatus
in armis fuit bon9 dum ſtetit ocioſus
peccauit. Sanſon dum pugnauit cum
philiſteis in dignitate ſua ſteti. ocio
Marcidus irretitus eſt amore Dali=
de.qui poſtea fuit cã mortis ſue. Salo
mon dum fuit occupatus in templo
ſatis cõtinens ſtetit:dum fuit in ocio
inclinauit femora multiſſimis mulie=
ribus. Quid plura. Roma caput mun
di effecta eſt latronum ſpelunca ꝑpt
ocioſitatem ciuium. Unde aug.in.i.
de ciuitate dei.c.iij. Cum romani ce
piſſent carthaginem ↄſiliuz fecerũt ſu
per hoc:vtruz eſſet deſtruenda ne pl9
infeſta eſſet romanis. Sapiẽns Cato
ſurrexit.d. Mihi videtur q debeat de
ſtrui .qr aliter ſemꝑ erimus in bellis
Scipio aphrican9 dixit q nõ:qr q̃ ciu
erim9 i exertitio erim9 victores. Et ꝑ
oppoſitũ de malo i peius. Qđ factũẽ
quia roma ad nichilũ venit. Euerſa
eſt ciuitas carthaginenſiũ Romani
ad lites veniunt adinuicez Unde Sa
luſtius in Catilinario. Ex oratione
Catonis . Cuius verba Aug.v.lib.
de ciui.c.xij Nolite eſtimare maiores
nr̃os armis.rẽpublicã ex paruis ma=
gnã feciſſe:ſi ita eſſet multo pulcher=
rimaz nos haberem9. Quippe ſocioꝝ
atq cõciuiũ.p̃terea equoꝝ atqz armo
rum maior nobis copia eſt q̃ illis fue
rit .Sed alia ſuper ſunt que viros il=
los magnos fecerunt:que nobis nul=
la ſunt Domi induſtria foris iuſtum
imperium.animus in cõſulẽdo liber
nec delicto nec libidini obnoxius.

Pro his nos habemus luxuriam: auariciā publicā egeſtatē priuatam opulentiaꝫ. laudamus diuitias. ſequimur inertiam. Inter bonos ⁊ malos nullū diſcrimen. oīa virtutis premia ambitio poſſidet Ille. o quot mala ex ocio. Hiero. ⁊ de cōſe. di. v. ca. Nūq̄. Semper aliq̄d boni facito vt dyabolus te ſemper inueniat occupatuꝫ Et Policrates lib. v. ponit de octauiano imperatore: ꝙ filias ſuas erudiri fecit ī arte texendi. vt ocium vitarent. Sic homo non ſit ocioſus ❡ Tertium dicitur ⁊c̄. Quia dꝫ cogitare finē ſuum. qꝛ cinis eſt. Geñ. iij. Cinis es ⁊ in cinereꝫ reuerteris Eccleſia. iij. Cuncta ſubiacent vanitati. et oīa pergunt ad vnū locū de terra facta ſunt ⁊ in terrā reuertūtur. Vñ Petrar. iij. Triū mor c. i. Jam vbi ſunt diuitie et honores ⁊ gēme ⁊ ſceptra ⁊ corone ac mitre. purpureiqꝫ colores Infelix q̄ ſpem in rebus mortalibus reponit: vñ cogor clamare ad mortales. Ubi ſunt philoſophi ariſtoteles: Plato: Socrates. Pythagoras: Democritus: zeno. Empedocles. Ubi ſunt poete: Homerus virgilius: Perſius Lucretius. Ubi oratores Gracus: Liſias: Demoſtenes: Cicero: Quintilianus. Ubi ſunt medici Meſue. Raſis: Ipocras Auicēna: Galienus. Ubi ſunt aſtrologi. Ptholomeꝰ Alpharabius. Ubi gloria Alexandri magni. karoli magni: Frāciſci ducis Mediolani: Philippi: Roberti: Bartholomei: Bergomenſis. Omnes ad terrā iuerunt ❡ Tertiū impedimētū ⁊c̄. Sicut enim homo naturaliter diligit filium In. viij. Poli. Generātis ad genitum naturaliter eſt amicicia Ita nauraliter cupit ipſum fouere Ex hoc faciunt illicita: vſuras cōmittūt ⁊ alia mala. Vñ impediunt a confeſſione qꝛ timent ne cogantur a malis ſuis reſtituendis. contra hoc tria ſunt remedia

❡ Primum eſt filialis deceptio

❡ Scōm eſt eccleſiaſticalis abiectio.

❡ Tertium ē eternalis dānatio

❡ Primum eſt ⁊c̄. Dimittunt patres filijs bona ſua qui pro illis nō darent obolum. immo dicunt. Pater noſter aut eſt in paradiſo ſic non indiget. Extra de celebra. miſſa. c. Cū marthe Iniuriam facit martyri qui orat pro martyre. Aut in inferno: ſic etiam nō eget: aut eſt in purgatorio. Sic ibi ſtet vſq̄ quo purget. Exemplū diuitis qui quattuor habuit filios: in teſtamēto legabat: vt vnuſquiſq̄ ꝑ parte ſua reſtitueret. Filius minimus dixit patri ad ſacra dei euāgelia promitto ere qui qđ vultis Mortuo patre dixit. Si pater meus vſuras fecit portet penas viuā lete. Ideo dicit Hiere. xvij. Maledictus homo qui cōfidit in hoīe. In ps. cxvij. Bonum eſt ſperare in dño: q̄ ſperare in principibus. Ideo Damaſ. exemplū ponit de quodā qui tres habuit amicos. Unū amabat pluſq̄ ſe alium minus ſe. Tertium Sicut ſe. Hic a dño citatus in curia. Vñ periculū mortis imminebat. ad p̄mū amicuꝫ acceſſit rogans vt cū eo iret. et ipm iuuaret. Rñdit Nō poſſum. ſed dabo tibi ſaccuꝫ ad te inuoluendū. Ad alium Rñdit ei. Te aſſociabo vſq̄ ad mortē ſi morieris. Ad tertium quē inuenit fidū. Iſte homo eſt peccator quiħꝫ tres amicos. Primus eſt mūdus qui homini in morte p̄ſtat ſaccum vt in illo inuoluatur. Secundus ſunt parentes qui ipm aſportant ad ſepulturā. ⁊ cito obliuioni tradunt. Tertius eſt: bñ agere nec expectare a parentibus.

❡ Scōm dr ⁊c̄. Tales ſunt ab eccleſia p̄ciſi. ⁊ carent eccleſiaſtica ſepultura. vt pꝫ diſt. xlvi. c. Nullus. et extra de vſuris. c. Qꝛ. c. Quāq̄: li. vi. Contra illos qui dicūt O pater habeo bullas Non poſſum abſolui niſi reſtituam. Sed vbi debent poni tales O ſacriſte domicilij mortuꝰ eſt dominus. N. vis ipm Non certe. qꝛ vſurariꝰ O ſacriſta ſancti dñici O ſacriſta ſancti Frāciſci vultis ipm Non vbi debꝫ poni. Cāta Hiere. xxij. Sepultura aſini ſepeliet.

❡ Tertium dr ⁊c̄. Tales ſunt in inferno dānati. Lu. xvi. Mortuꝰ eſt diues

ſepultus eſt ꝛc̄: Exemplū vſurarij qui
ſuper aſinum poſitus portatꝰ eſt ſub
furca: ip̄o aſino nullo illū dirigēte. In
ſignum ꝙ in furca inferni erat quo ad
animam ſepultus. Unde patet tertiuꝫ
¶ Quartū dicit ꝛc̄. Cice. li. v. de ſene.
Nemo eſt eñ tā ſenex qui ſe non pu=
tet annū viuere. Hiero. ad Seruнciaꝫ
Nemo eſt eñ tam fractis viribus et
tam decrepite etatis vt ſe non putet
annuꝫ poſſe ſuperuiuere. Et ita de an
no in annū ad mortem vadunt nec cu=
rant cōfiteri: ſperāt diu viuere et cōfi=
teri. Contra hoc tria ſunt remedia:
vt ſic homo confiteatur.
¶ Primum eſt mortis dubietas.
¶ Scd̄m eſt peccati grauitas
¶ Tertiū ē ꝯuerſatiōis difficultas
¶ Primum eſt ꝛc̄. Tria ſunt dubia de
ip̄a morte Primo circa tp̄s. Scd̄o cir=
ca modū. Tercio circa locum. Primo
circa tp̄s. ꝙ ſciat qn̄ ſit moriturus.
Ignorant iuuenes pueri ſenes. Eccle
ſia. ix. Neſcit homo finem ſuum. Au=
gu. Nil certius morte: nil incertius
hora mortis. Petrarcha quinto triū=
pho tp̄is hic hūana ſpes: hic delicia
hic miſeri homines attendunt nemo
aūt ſcit quantū viuat aut obeat O quā
ti laborauere per mundū ſperantes
ibi recipere fructum ſui laboris. qui
tñ ante tp̄s perierūt qd̄ ſibi promiſerāt
Quanti habent bona Quanti ſudāt ꝓ
mundo: tñ an̄ tempus tolluntur a pre
ſenti vita. Un̄ Pius papa illuſtri mau
metho. d. Anguſtiſſima eſt hominis vi
ta: ⁊ incerta. Mille inſtant in omnes
horas pericula: mille mortis facies.
Eſt igitur de anima curandum q̄ poſt
hāc vitā aliā habꝫ vitā: qua vel dolet
vel gaudet. Scd̄o quo ad locum: quia
nullus ſcit: vtrū bene an male mors
ſit eum leſura. Uidimus nāq; viros
varijs modis morientes. et magnū ſo
laciū reputare ſi inter āguſtias mortꝭ
in domo ꝓpria. loco ꝓprio in brachijs
parentuꝫ mortui eſſent qd̄ pluribꝰ nō
eſt conceſſum. Aliqui ſunt ſuſpenſi in
patibulis Alij in mari ſubmerſi Su=
me tibi exemplū alioꝝ qꝛ vt dicit ille
poeta Felix quem faciunt aliena pe=
ricula cautū Ideo dubia eſt quo ad lo=
cū tertio quo ad modū: vtrū bene an
male. O quot credunt bn̄ mori: qui tñ
moriuntur deſperati. Eccleſiaſtici. v.
De propiciatu peccatoꝝ: noli eſſe ſine
metu. neq; adijcias peccatū ſuper pec
catū. Augu. ſermone innocentiū. Hac
aīaduerſione ꝑcit peccator vt moriēs
obliuiſcat̄ ſui qui dum viueret oblitus
eſt dei. Secundū dicitur ꝛc̄. Quanto
plus homo differt cōfiteri de anno in
annum. plus conſcientia grauatur et
deum offendit Extra de conſuetudine
c. fin Tanto inquit grauiora ſunt pec
cata: quanto diutius animam infelicē
detinent alligatam. Unde quanto q̄s
moratur in peccatis. tanto plus deuꝫ
offendit. Unde ponitur talis caſus.
Quis peccat plus: an ſecularis: an re
ligioſus Reſpōdet Thoma. ij. ij. q. xvi.
ar. x. Qd̄ ſecularis exceptis tribus ca
ſibus. Primo ratione voti. Secundo
ſcandali. Tertio ratione contemptus
qꝛ perſeuerat in peccatis. qd̄ nō facit
religioſus. Unde peccatū non eſt ſic
graue. ¶ Tertium ꝛc̄. Qui defferunt
conuerſionē ponunt ſe in periculo nō
poſſe conuerti. et confiteri in tempore
ſuo. Ratio quia euenire poteſt vt poſt
diuturnam conſuetudinem peccatoꝝ
non amoueatur de facili malus habi=
tus Uulgaris: nunq̄ retardes ad eter
num terminum. nam benefaciendi ꝓ=
miſſio multos decepit
¶ Quintum dicitur ꝛc̄. Ut videmus
ad oculum. Sicut eñ preſentia ignis
cauſat caloreꝫ: et vini preſentia ſitim
ita preſentia rerum temporalium cau
ſat ſitum amoris acquirendi. Unde
Johan. iiij. Qui biberit ex aqua hac ſi
tiet iterum Per quam vt Tho. di. xij.
q. xxxij. argu. ij. Intelligitur delecta=
tio rerum temporalium. Deſiderium
autem iſtud tantum creſcit in homi=
ne: vt homo tradat ſeipſum obliuio
ni et animam ſuam. Non curet de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

paradiſo ⁊ de alia vita. Cū ergo in cō
feſſione requiratur vera contritio ⁊
vera diſpoſitio benefaciendi. Homo
impeditur a bonis huius ſeculi: velut
coruus quieſcens ſup cadauera: non
curans reuerti ad archam vite eter-
ne ¶ Contra hoc impedimentū tria
ſunt remedia bona q̄ ſequuntur.
¶ Primū eſt loci incongruitas
¶ Scōm eſt doloris immunitas
¶ Tertiuz eſt finis calamitas.
¶ Primū eſt ⁊c̄. Quia locus huius
mundi non eſt noſter: ſed ſumus hic
peregrini. Incola ego ſum in terra
ps. Pro beſtijs non pro hominibus fa
ctus eſt locus iſte. Auguſtin⁹. In val-
le ſumus miſerie: in qua magis flen
dum eſt: eo q̄ minus flemus. Unde do
ctores morales aſſimilant eam quat-
tuor. ¶ Primo hoſpiti: quando viator
ad hoſpitium approximat tabernari⁹
ei applaudit. oſtendit ei bonum vultū
preparat ei camerā. cum in mane re
cedere vult: oportet q̄ ſubtiliter ſol-
uat. ⁊ dimittat pagamentum. Ita mū
dus applaudit nobis cum diuitijs: ho
noribus: ſed in fine vite: oportet face
re rationem cum miſer loſto. Unde q̄
dam accedens ad ſepulchrum Alexā
dri di. Heri non ſufficiebat tibi totus
mundus. Hodie autem ſepultura qn-
q̄ pedum. contentus es. ¶ Secundo
feno. Iſa. xlv. Omnis caro fenū. ⁊ om
nis gloria eius: quaſi flos agri. Sicut
fenum naſcitur viride ⁊ ſuperuenien
te ſole areſcit: et per falcem de terra
euellit et ab animalibus comeditur.
Ita homo naſcitur de muliere: vt fe-
num de terra habens viriditatem iu-
uentutis: ſed paulatim ſeneſcit. et p
falcem mortis de agro mundi tollit.
et vermibus corpus traditur ad co-
medenduz. ¶ Tertio ludo pile: vide-
licet ad pilam que hinc inde proijcit
Ita vita noſtra: et hec fortuna inſtabi
lis Sen̄. Ois fortune felicitas inſtabi
lis ē. Hodie paup: craſtina die diues
hodie ſan⁹: cras eger. ¶ Quarto roſe
que cito areſcit In mane pulchra: in
ſero mortificata. Ideo. Petrarcha in
v. Triumpho. Temporis. Quantum
valeo ad moriendum me preparo: co
gitans breuem vitam meam: in qua
hac mane eram infantulus ⁊ iam ſe-
nex. ¶ Secundum remediuz ⁊c̄. Job.
xiiij. Homo natus de muliere breui vi
uens tempore replet multis miſerijs
Sen̄. Ueni et oſtendā tibi q̄ male ſe
habeat hoc corpus Nunc de capite.
Nunc de facibus conqueritur Ille.
O quante infirmitates. O quante mi-
ſerie homini adſunt in preſenti ſecu-
lo. ¶ Tertium dicitur ⁊c̄. Quia de
dulcedine peccati nō remanet niſi re-
morſus ɔſcientie. Roma. vi. Quem fru
ctū habuiſtis tunc in illis in quibus
nunc erubeſcitis.

¶ Feria ſecunda hebdomade tertie.
¶ De preparatione cōfeſſionis

Quanta audiuimus facta in Caphar
naū fac et hic in patria
tua. Luc. iiij Cuz quadā vice xps pre
dicaret in nazareth acceſſerūt ad euz
parentes ⁊ amici eius ac cōpatriote
⁊ dixerunt. Quanta audiuimus facta
⁊c̄. ac ſi dicat. Cum magis tenearis
tuis ɔpatriotis q̄ alienigenis benefi
cia impēdere q̄ impendis. fac potius
miracula in patria tua. Scōm expo-
ſitionē Criſo. ſup. Mat. Xps. iij. ha-
buit ciuitates. Prima fuit betheleē
in qua natus. Secunda nazareth in
qua conceptus et nutritus. Tertia
capharnaū in qua cōmuniter cōuerſa
tus: ⁊ plura miracula agebat. Reſpō-
dit ieſus. Amē dico vobis: q̄ nemo p
pheta accept⁹ eſt in patria ſua. Scōm
Nicolaū de lyra: apud nazareth vbi
erat ɔceptus et nutritus ab eis ſingu
lariter erat deſpect⁹: iuxta illud. Jo.
i. Qui eum non receperunt. Unde in
ipſum non credebant: ſed eum inui-
debant: et deſpiciebant ipſum propt
paupertatem parentum. Quia licet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN